

TIONNAIRE DE LA SANTÉ OU RÉPERTOIRE D'HYGIENE PRATIQUE A L'USAGE DES FAMILLES ET DES ÉCOLES, 1876.

8. J. Peuchet: ENCYCLOPÉDIE MÉTHODIQUE, 1792; 111–112. szakasz, „Gyermek, megrendszabályozás és hatóság” szócikk.

9. Lásd Ernest Legouvé: HISTOIRE MORALE DE LA FEMME, 1849; Julie Daubié: LA FEMME PAUVRE AU XIXe SIECLE, 1866; Léon Richer: LA FEMME LIBRE, 1877.

10. Victor de Laprade: L'ÉDUCATION HOMICIDE, 1866.

11. Eugene Fournel: TRAITÉ DE LA SÉDUCTION, 1781.

12. J. Necker: DE L'ADMINISTRATION DES FINANCES DE LA FRANCE, 1821 (az ÖSSZES MŰVEI IV. kötete).

13. J.-F. Terme–J. B. Maufalcon: HISTOIRE DES ENFANTS TROUVÉS, 1837.

14. Th. Roussel: RAPPORT SUR L'APPLICATION DE LA LOI DE 1874, 1882.

Kücsi Simon Pál

LEVÉL A SZERKESZTŐHÖZ

Tisztelt Szerkesztő Úr!

Nevem Simon Pál, egy kis hevesi településen születtem, Simontanyán. A térképek nem jelzik, egyforma messze van Domaházától és Váraszótól. Szüleim balesetben meghaltak, amikor még egészen kicsi voltam, Linna neném költözött hozzám a kiürült házba, ő nevelt, és ő hívott sokszor Kücsinek. Gondoltam, hozzáteszem a nevemhez, hogy jobban meg lehessen jegyezni.

Szilaspogonyban jártam általánosba, tanévekben leköltöztem Piros nenémhez Ceredre, onnat jártam át diákbusszal. Híres diákja is volt rég az iskolának, Tőzsér Árpád, aki egyik példaképem 😊. Gimnáziumba Egerbe jártam, az informatika érdekelt, de még az érettségi előtt súlyos és gyógyíthatatlan beteg lettem. A zárójelentésből másolom: sick building szindróma a bajom, de igen nehéz formában. Ma már semeddig épületben meg nem maradhatok. Amadé bácsival és a feleségével birkákat hajtunk a tarnai barátságban. Igen nehéz élet ez, mert a tél szörnyű hideg volt, és a környéken szakadozik a térerő. Ez a Wifi halála.

Verseket sok éve írok, olvasok is, Sinka Istvánt, Illyés Gyulát, Oravecz Imrét. A fiatalok közül nemigen tetszik senki. Talán még GreCsó Krisztián verseiben éreztem, hogy van benne föld és levegő, de ő is, ahogy tudom, hamar elhagyta. Verseimet sosem küldtem senkinek, nem gondoltam, hogy kellene. De az ősszel úgy esett, hogy a kutyák, látom, kerítenek valamit, és a bozótból egyszerre kitért biciklin egy izzadt, veres képű ember. A kutyákat már ütötte is volna agyon, de gyorsan visszarendeltem őket. Aztán csak a szemét merítette. A laptopot figyelte a szamár hátán. Wordben egy versdarab volt megnyitva, azt. Beleolvasott, kérdezte, hogy egyebem van-e, hát mutattam még. Ő mondta, hogy feltétlen küldjem újságokhoz, és már írta is az emilcímeiket. Nézem a papirost, ő meg ugrik, megy. A nevét nem mondta, én ökörről nem kérdeztem. Ezért ez a sok magyarázkodás, ahelyett, hogy reá hivatkozhatnám. Mellékelek tehát néhány verset, nekem idehaza jók, aztán hogy az újságban megállnak-e, nem sejttem. Kérem Szerkesztő Urat, írja majd meg nekem.

A lapot csak a netről ismerem, errefelé nem is hallottak róla, de amúgy, amit néha értek belőle, tetszik. Kérem, ha szemétre dobják is a verseimet, írjanak róla. Ennek reményében ígyn üdvözlöm mindüket.

HOBBITEHÉN ESTI ÉNEKE

Jóska bácsiéknál
bőg a tehén
alföldi állat
nem tudja megszokni
hogy Noé szőlője alatt
mindenfelé ferde az udvar

Jóska bácsiéknál
szédül a tehén
forgolódik mint aki megkerült
mert akárhogy fordul
mindig úgy érzi
hogy valamelyik lába rövidebb

Jóska bácsiék nem
állattartók
csak hobbiból tartják a tehenet
kutyát csüngő hasú disznót
hullámos papagájt pávát és tukánt
de ha már ott a ló hát befogják
és a tehenet is megfejik
ámbár a tejét nemigen veszik
azt hiszik a falusiak hogy kergekóros
azért forog folyton

pedig csak az a baj hogy
Jóska bácsiéknál
szédül a tehén
a hegyoldalon

nappal legyengül és abba hagyja
de ahogy közeledik az este
már fájó torokkal elvékonyodott
hangon ahogy a haszki vonyít
belekezd esti gyászdalába
elnyújtva bőg a hobbibarom

A FULDOKLÁS MÓDSZERTANA

azt gondolnád ha fuldokolni kezdesz
hogy a legjobb mélyeket lélegezni
pedig éppen hogy így lesz egyre rosszabb

meg kell állnod járj bár egy menedékes
kapaszkodón először is guggolj le
lélegezz orron és engedd ki lassan

úgy húzd a szád ahogy a lányok füttyülnek
ahogy fujkálnak hang nélkül erővel
ereszd magadból ahogy az ételt hütöd

azután lassan támaszkodva állj fel
és behunyt szemmel lélegezzél lassan
érezd a fenti levegő nyugalját

északnak állj mert minden levegőben
keverve van a nedves és a száraz
a hegyről jött és a fülledt mocsári

szűrd ki a tisztát szárazat és nyersét
és egész testeden késleltetve hajtsd át
míg úgy nem érzed mintha már aludnál

a szemed ekkor sem kell még kinyitnod
várj míg magától megtágul a szemrés
és szinte még a szemhéjon át fényt látsz

akkor aztán lélegezhetsz egy mélyet
mosolyodj el és nézz az állatokra
a birkák szétszóródva mind legelnek

a szamár áll és csak a földet nézi
a fülét jártatja de azt se gyakran
a két kutya meg ül és vakarózik

egyik sem néz rád te is csak pihengess
nézz erre-arra szoktasd magad a tájjal
ismered jól de neki megint új vagy

hogy visszajöttél még ne szólj a kutyáknak
és ne is fütytents csak a fülüket rázzák
és elfordulnak tudják azok a dolguk

ha nézelődve szemük megakad rajtad
ha oldalazva a lábadohoz jönnek
feléd szagolnak hozzád dörgölődnek

megrázkódnak nagyot ásítanak
mélyből néznek rád farkukat csóválva
akkor mehatsz folytathatod a dolgod

veregsd meg az oldalukat hátuk
szemükben látod hogy most egy időre
kilevegőzött a halál belőled

LAKIK EGY LÁTNOK

lakik egy látnok a gépállomáson
négy bála kőmosott hollandi ruha között
amit géprongynak vásárolt még a téesz
de mikor megszűnt ezt már nem volt érzésük
megbontani az egyik napról a másikra elbocsátott
gépkezelőknek

én egyszer beletúrtam mert smaragdzöld
franciabársony csücske látszott az egyik kötegből
tűzött hátú húzott derekú titokpántos estélyi ruháé
Ágicát kit nemrég egy parkolóban leltek felmetélve
egy ilyenért Berkó Laci abban a világban egy hétig
toszogathatta

május óta egy látnok lakik a rongyban
tarján felől jött kerekos bevásárlókocsival
abban húzta-tolta újságkötegeit és reklám-
szatyrait fene tudja miféle sok szeméttel
és társát aki rongyfészken ült méla pofával
serclit a macskát

az feltalálta magát hamar egeret pelét fog
végigzabálja a szomszéd házak kutyatárait
de a gazdája hogy min él azt meg nem mondom
délután a kocsmá elé áll arccal a fakerítésnek
nem kér nem szól a fröccseit soha ki sem fizette
meg se köszönte

ott él mellettünk ez a látnok a rongyban
egyszer szó nélkül kihúzgálta azt a zöld
bársonyruhát a holmimból és azóta nála van
csak morzsolgatja az ujjai közt és összehord
hetet-havat a gleccserekről a sarki jégről vagy a
csillagos égről

nem messze a kis bivaksátortól melyben élek
haldoklik fél éve a rongybálák közt ez az ember
úgy emlegetik faluszerte ja persze a látnok
beszélgetik fröccsel itatják de közelestant ha kinyúlik
félek nekem kell a leghidegebb téiben a fagyott
földbe temetnem

Várady Szabolcs

SZOMORÚ JEGYZET KÜCSI SIMON PÁL VERSEIHEZ

„Kücsi” Simon Pál fentebb olvasható, ez év május 4-én kelt elektronikus levelére némi késéssel (a szerkesztői munka örök társa a restancia) ezt válaszoltam június 8-án:

Kedves Simon Pál!

Ne haragudjon, nem voltam Magyarországon egy ideig, és most veszem csak észre, hogy mennyire elmaradtam a válasszal. Nagyon különös a kép, amit magáról fest: Sinka István lappal. A versek mindenesetre gyakorlott költőre vallanak. Az embert még az a gondolat is megkísérti, hogy nem irodalmi játékról, egy ismertebb költő fiktív énjéről van-e szó. Mindenesetre most már sürgősen megnézzük együtt is, és remélhetőleg a jövő héten értesíteni tudom a szerkesztőség döntéséről.

Elnézését és még egy kis türelmét kérve üdvözlö

Várady Szabolcs

Levelezésünk ezután így alakult:

2010. június 10. 15:40

Kedves Szabolcs,

Simon Palkó barátom nevében is igyekezek biztosítani, hogy nem akartalak félrevezetni. De tudnom kellett, hogy a figura, és ami fontosabb: a látásmódja valóban létezik-e. Mindenesetre szeretném, ha azonosságunk még jó darabig nem tudódna ki, mert a lényeg éppen az, hogy nyomorult állapotoknak találjak megfelelő hasonmást, akire a terheit átírhatom.

Remélem, a versek a többieknek is tetszeni fognak. Talán jó lenne, ha elsöre őket sem világosítanád fel. Az ő benyomásaik is fontosak volnának nekem.

Szeretettel üdvözöllek mindnyájatokat.

Bodor Béla

2010. június 10. 15:58

Kedves Béla,

köszönöm a felvilágosítást, és egyelőre nem adom tovább a kollégáknak, másnak meg pláne nem. Én magam mindenképpen a közlés mellett vagyok, és azóta levélben Sándor is csatlakozott hozzám. Azt írta, hogy nyilvánvalóan fikció, „de az igazság az, hogy nagyon jó. Én nem nyomoznék, hanem belemennék a játékba”. Ebben az esetben azonban a figurához a kísérőlevél is hozzátartozik – remélem, nem ellenzed, hogy azt is közöljük.

Nagyon reménykedem benne, hogy Kücsi Simon Pál még sokáig alkot, és idővel majd derűsebbeket is.

Szeretettel üdvözöl

Szabolcs

Hiú remény volt. Augusztus 10-én jött a hír, hogy Bodor Béla hajnalban meghalt. Kücsi Simon Pál posztumusz versei jelennek meg a *Holmiban*. Bodor Bélára következő számban emlékezünk.